

[Johannes Lou.]

at det blev samtlige Rigsdagsmænd, ifald Rigsdagen skulde være hjemsendt, inden denne Liste kommer. Det er ganske nødvendigt, at vi faar en saadan Liste, saaledes at vi kan se, om det Krav nogenlunde er opfyldt, som Administrationskommissionen har rejst. Det er et Krav, som er kommet til mig fra en Række af Administrationskommissionens Medlemmer, og jeg ønsker derfor at fremføre det her.

Dahlggaard: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, er forhindret i at være til Stede, vil jeg gerne tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger i Sagen i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte. Det ærede Medlem udtalte sin Overraskelse over den Form, Ministeren havde valgt for sine Forhandlinger angaaende Avancementsforholdene for Assistentklasserne indenfor Jernbane, Post og Telegraf, men af denne Overraskelse, som det ærede Medlem gav Udtryk for, fremgik ikke, om det ærede Medlem var uenig i selve Realiteten. Jeg skal for min Del ikke omtale Formen for disse Forhandlinger, jeg maa ligesom det ærede Medlem absolut være af den Opfattelse, at enhver Tanke om Belønning for særlige Forhold under Tjenestemandshandlinger og den Slags er ganske udelukket. Men hvad angaar Realiteten, som det ærede Medlem ikke kom ind paa, kan jeg ikke tænke mig andet, end at det ærede Medlem i denne maa være enig i de Synspunkter, Ministeriet har fremsat. Jeg erindrer, at dette Forhold har det ærede Medlem selv i høj Grad beskæftiget sig med som Minister, og jeg maa maaske have Lov at anføre, hvad det ærede Medlem som Minister anførte i Forbindelse med Normeringsloven for 1925—26, hvor han stillede Forslag om et vist Antal, jeg tror, det var 29 Kontrolørstillinger Oprettelse indenfor Statsbanerne. Det ærede Medlem udtalte da i Bemærkningerne til Lovforslaget:

„For Statsbanernes Assistentpersonale har Forholdene med Hensyn til Muligheden for Avancement i de senere Aar udviklet sig saa ugunstigt, at det maa virke nedbrydende paa det ældste Assistentpersonales Arbejdslyst, hvad der i høj Grad er i Strid med Banernes økonomiske Interesse.“

Og den daværende Minister, det nuværende ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, fortsatte:

„Det vil derfor være ønskeligt ved en efterhaanden gennemført Forøgelse af

Avancementsposternes Antal i nogen Grad at raade Bod paa de ovennævnte Forhold, saa meget mere som en saadan Foranstaltning formentlig vil kunne gennemføres uden væsentlig Merudgift for Statsbanerne“.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem som Trafikminister herigennem har givet Udtryk for to Ting, nemlig at der kunde fremsættes ganske særlige Krav fra denne Gruppens Side under Hensyn til de særlig ugunstige Forhold, der her var til Stede, men dernæst har der ogsaa i det ærede Medlems Pointering af en „efterhaanden gennemført Forøgelse“ ligget et Tilsagn fra det ærede Medlem, hvis han stadig havde været Trafikminister, i Retning af det, der nu er under Forhandling.

Da det ærede Medlem, som sagt, ikke udtalte sig om Realiteten, maa jeg efter disse tidligere Udtalelser af det ærede Medlem gaa ud fra, at han i Realiteten ikke er uenig i de Forhandlinger, der her har været ført, men at det kun er Formen, han har anket over. Jeg for min Del har ikke ønsket at blande mig i dette Spørgsmaal, men jeg vil paa mit Partis Vegne sige, at vi for vort Vedkommende vil tilsige en velvillig Forhandling om Sagen til Efteraaret, idet jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes øvrige Bemærkninger maa tilføje, at denne Velvillie fra vor Side overfor dette specielle Spørgsmaal ikke paa nogen Maade er Udtryk for, at vi ikke mener, der kan fremdrages andre Tjenestemandsgupper, hvis Avancementsforhold med Rette kræver Forbedring.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Stensballe*): Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har udtalt sig undrende om Bilag 20 til Betænkningen over Normeringsloven og om den Form, hvorunder jeg er fremkommet med dette. Selve Grundlaget for Fremkomsten af denne Redegørelse er for mit Vedkommende, at der i Fjor skete Henvendelse til mig fra Lønningsudvalgets Formand om Spørgsmaalet om de gamle Assisterter. I Forvejen var der sket anden Henvendelse til mig, en Henvendelse, som aldeles ikke havde noget at gøre med den Revision af Lønningsloven, der blev foretaget i Fjor, en Henvendelse, hvorved Formændene for Postforeningen, Telegrafforeningen og Jernbaneforeningen overleverede mig Afskrift af en hel Korrespondance, der havde været ført i de senere Aar, og hvorigennem jeg konstaterede, at ikke blot den tidligere Trafikminister, men ogsaa den nylig afgaaede, det ærede Medlem Hr.